

Sygn. akt VIII Gz 25/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Górska

Sędziowie: SO Piotr Sałamaj

SO Natalia Pawłowska-Grzelczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K. (1) i M. J.

przeciwko M. K. (2), I. K., E. P., M. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powoda M. K. (1) na punkt pierwszy zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 11 października 2016 roku, sygn. akt X GC 1432/16,

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Agnieszka Górska SSO Piotr Sałamaj

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli przeciwko pozwanym pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności (art. 840 k.p.c.). Pozew obarczony był brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie sprawie biegu. Powodowie zostali zobowiązani zarządzeniem z dnia 29 sierpnia 2016 r. do usunięcia braków formalnych w ustawowym terminie. Zobowiązanie obejmowało m.in. wskazanie numerów PESEL powodów i pozwanych oraz wskazanie ich adresów zamieszkania. Nadto powodowie zostali zobowiązani do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 117 złotych w terminie tygodniowym, pod rygorem zwrotu pozwu.

Zarządzeniem z dnia 11 października 2016 r. Przewodniczący w punkcie pierwszym zwrócił pozew.

W uzasadnieniu wskazano, że pomimo upływu określonego terminu powodowie nie wskazali adresów zamieszkania pozwanych (podali jedynie ich numery NIP oraz złożyli wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych – pisma jednak nie zostały podpisane). Sąd Rejonowy wskazał, że wymogu podania adresu zamieszkania nie wypełnia oznaczenie adresu, pod którym pozwani prowadzą działalność gospodarczą. Adres działalności gospodarczej nie stanowi bowiem miejsca zamieszkania, o jakim mowa w art. 126 § 2 k.p.c. Równocześnie wskazano, iż brak jest przepisu, który zwalniałby inicjującego postępowanie od wskazania w pierwszym piśmie procesowym adresu zamieszkania stron (art. 126 § 2 k.p.c.), a w wykonaniu tego obowiązku nie może strony wyręczyć sąd, czy przewodniczący. Wobec powyższego na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. pozew został zwrócony.

W piśmie z dnia 26 października 2016 r. powód M. K. (1) złożył zażalenie na powyższe zarządzenie wnosząc o jego uchylenie w zakresie zwrotu pozwu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż nie zgadza się ze stanowiskiem Przewodniczącego wskazującym na nieusunięcie braków formalnych pozwu. Zdaniem powoda żądanie wskazania adresów zamieszkania stron jest nieuzasadnione w sytuacji, gdy powód wskazał adres prowadzonej przez pozwanych działalności gospodarczej. Powód podniósł również, że skoro stroną pozwaną jest spółka cywilna to nieuzasadnione jest powoływanie się na dyspozycję art. 126 § 2 k.p.c. Ponadto powód zwrócił uwagę, że nie został on pouczone o wymogach dotyczących zwolnienia od kosztów sądowych i nie zostały mu przesłane stosowne druki do złożenia oświadczenia majątkowego.

W świetle powyższego powód M. K. (1) wniósł o uwzględnienie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podnoszone przez powoda nie podważają ustaleń i wniosków poczynionych w zaskarżonym zarządzeniu.

Zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. pozew powinien odpowiadać wymogom pisma procesowego określonym w art. 126 k.p.c. i następne. W myśl art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c. gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie przedmiotu sporu oraz oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników.

Tymczasem z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że powód nie podał adresu zamieszkania pozwanych do czego został zobowiązany zarządzeniem przewodniczącego z dnia 29 sierpnia 2016 roku. Chybiona jest argumentacja skarżącego, na której oparte zostało całe zażalenie wskazująca, że skoro stroną pozwaną jest spółka cywilna to powód nie ma obowiązku podawania adresów zamieszkania jej wspólników.

Utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego wyraźnie wskazuje, że pozew skierowany przeciwko osobie fizycznej, prowadzącej działalność gospodarczą, powinien wskazywać miejsce zamieszkania tej osoby (art. 126 § 2 i art. 187 § 1 k.p.c.). Doręczenie pism sądowych wymienionej osobie następuje według zasad przewidzianych dla doręczeń osobie fizycznej (zob. post. SN z 26.1.1993 r., II CRN 74/92, L.; J. G., Przegląd, 1996, s. 57). W tym miejscu wskazać należy, iż zdolność sądową w postępowaniu sądowym ma osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, a nie spółka cywilna. Konsekwencją powyższego jest wymienienie w pozwie imion i nazwisk wszystkich wspólników oraz podanie ich adresów zamieszkania (vide: wyrok SN z 16.05.1995 r., II CRN 34/95, OSN 1995, Nr 10, poz. 148).

W świetle powyższego uzasadnioną przyczyną zarządzenia zwrotu pozwu w niniejszej sprawie na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. było przyjęcie przez Sąd I instancji, że powód nie podał adresów zamieszkania pozwanych.

W tym stanie rzeczy nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, że pozew zawiera braki, o których mowa w zarządzeniu z dnia 29 sierpnia 2016 r. skoro w zakreślonym terminie powodowie nie podali adresów zamieszkania pozwanych. Zasadnie zatem Przewodniczący zważył, że zaktualizowała się przesłanka z art. 130 § 2 k.p.c. co skutkowało zwrotem pozwu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy stwierdził bezzasadność zażalenia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 297 k.p.c. i orzekł jak w sentencji.

SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak SSO Agnieszka Górską SSO Piotr Sałamaj

Sygn. akt VIII Gz 25/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)